

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ब्राह्मणस्य ब्राह्मणसंबन्धिना धनेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ यात्रयिष्ये हस्तिनं स्वीयं कलं त्वत्तोषहोष्ये इत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
तं प्रभिन्नं महानागं प्रसृतं पर्वतोपमं ॥ धृतराष्ट्रस्य रूपेण शक्रो जग्राह हस्तिनं ॥ ६ ॥ द्रियमाणं तु तदृष्ट्वा गौतमः संशितव्रतः ॥ अभ्यभाषत राजानं धृतराष्ट्रं महात-
पाः ॥ ७ ॥ मामेहार्षी हस्तिनं पुत्रमेतदुःखात्पुष्टं धृतराष्ट्राकृतज्ञ ॥ मैत्रं सतां सप्तपदं वदंति मित्रद्रोहो मैव राजनः स्य शेषेत्वां ॥ ८ ॥ इध्मोदकप्रदातारं शून्यपालं ममा-
श्रमे ॥ विनीतमाचार्यकुले सुयुक्तं गुरुकर्मणि ॥ ९ ॥ शिष्टं दातुं कृतज्ञं च प्रियं च सततं मम ॥ न मे विक्रोश तोराजन हर्तुमर्हसि कुंजरं ॥ १० ॥ धृतराष्ट्र उवाच
गवांसहस्रं भवते ददानीदसी शतं निष्कशतानि पंच ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यं ॥ ११ ॥ गौतम उवाच तवैव गावो हि भवंतुरा-
जन्दास्यः स निष्का विविधं चरन् ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं नरेन्द्र किं ब्राह्मणस्येह धनेन कृत्यं ॥ १२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्या-
नां नागकुलानि विप्र ॥ स्ववाहनं न यतो नास्य धर्मो नागश्रेष्ठं गौतमास्मान्निवर्त ॥ १३ ॥ गौतम उवाच यत्र प्रेतो नंदति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शोचते पापक-
र्मा ॥ वैवस्वतस्य स दने महात्मं स तत्त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ये निष्क्रियानास्ति काः श्रद्धयानाः पापत्मान इन्द्रियार्थे निविष्टाः ॥ यम-
स्य ते यातनां प्राप्नुवंति परंगता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ १५ ॥ गौतम उवाच वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रानृतं नोच्यते यत्र सत्यं ॥ यत्राबला बलिनं यातयंति त-
त्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ज्येष्ठां स्वसारं पितरं मातरं च यथा शत्रुं मदमत्ता श्वरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रो न-
तत्र ॥ १७ ॥ गौतम उवाच मंदाकिनी वैश्रवणस्य राज्ञो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या ॥ गंधर्वयक्षैरप्सरोगेभिश्च जुष्टा तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ १८ ॥
धृतराष्ट्र उवाच अतिथि व्रताः सुव्रता ये जनवै प्रतिश्रयं ददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ शिष्टा शिनः संविभज्या श्रितांश्च मंदाकिनीं तेपि विभूषयंति ॥ १९ ॥ गौतम-
उवाच मेरोरग्रे यद्दहनं भाति रम्यं सुपुष्पितं किन्नरी गीतजुष्टं ॥ सुदर्शना यत्र जंबूविशाला तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ये ब्राह्मणा-
श्च दवः सत्यशीला बहुश्रुताः सर्वभूताभिरामाः ॥ ये धीयते सेति हासं पुराणं मध्वाहुत्या जुक्त्वैव द्विजेभ्यः ॥ २१ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगता धृतराष्ट्रो न-
तत्र ॥ यद्विद्यते विदितं स्थानमस्ति तद्ब्रूहि त्वं त्वरितो ह्येष यामि ॥ २२ ॥